

predsednik
Henry B. Eyring
prvi svetovalec
Prvega predsedstva

Moralni pogum

Eden od namenov življenja na Zemlji je, da bi Bogu dokazali, da bomo njegove zapovedi spolnjevali tudi takrat, ko je za to potreben pogum. Ta preizkus smo v duhovnem svetu prestali. Toda tretjina nebeške množice se je predlogu, da bi bili preizkušeni na Zemlji, kjer obstaja tveganje, da bi padli, uprla.

Preden smo se rodili, smo osebno poznali Boga Očeta in njegovega Sina, Jezusa Kristusa. Lahko smo ju videli in ju poslušali, ko sta nas učila in spodbujala. Sedaj so naše misli in spomini prekriti s tančico. Satan, oče laži, je v prednosti, ker moramo to, kdo dejansko smo, gledati skozi oči vere, medtem ko smo zaradi telesa podvrženi mesenim skušnjavam in telesnim šibkostim.

V življenju imamo veliko pomoči, ki nam vlivajo pogum. Največja je odkupna daritev Jezusa Kristusa. Zaradi tega, kar je naredil, so nam grehi lahko izmiti v vodah krsta. Ta blagoslov lahko obnovimo, ko verni in skesanega srca vzamemo zakrament.

Druga pomoč so duhovni darovi. Ob rojstvu prejmemo Kristusovega Duha, ki nam daje moč, da vemo, katere odločitve, ki so pred nami, nas bodo vodile v večno življenje. Sveti spisi so nas zanesljivi vodnik, če jih prebiramo s Svetim Duhom, ki nas spremlja.

Sveti Duh nam omogoča, da se v molitvi zahvaljujemo in prosimo za pomoč z jasnostjo in samozavestjo, ki

smo jo nekoč imeli pri nebeškem Očetu in ki jo bomo imeli, ko se bomo vrnili k njemu. To sporazumevanje z Bogom nam pomaga, da iz srca preženemo strah, pa tudi da do nebeškega Očeta ter Jezusa Kristusa razvijamo vero in ljubezen.

Pri služenju nas spodbuja sveto duhovništvo. V uredbah slednjega prejmemo moč, da služimo Božjim otrokom in da se upremo vplivu zla. Ko nas Gospod pokliče na služenje, nam obljublja, da bo tam, kjer nas bo nekdo sprejel, tudi on, kajti šel bo pred našim obličjem. Na naši desnici bo in na naši levici, njegov Duh pa bo v našem srcu in njegovi angeli bodo okrog nas, da nas bodo bodrili (gl. NaZ 84:88).

Prerok Joseph Smith je imel razlog za strah, ko je služil. Toda Bog ga je opogumil z naslednjim bodrilnim Učeniškim z gledom.

Rekel je, če bodo Josepha vrgli v jamo ali predali v roke morilcev in mu bo izrečena smrtna obsodba, če ga bodo vrgli v brezno, če se bodo proti njemu zarotili, če bodo hudi vetrovi postali njegovi sovražniki, če se bo na nebu nabrala črnina in se bodo vse sile narave združile, da bi mu zaprle pot, in predvsem če bodo same čeljusti pekla na široko hlastnile po njem, naj kot njegov sin ve, da mu bo vse to dalo izkušnje in bo za njegovo dobro.

Sin človekov se je spustil pod vse njih. Mar je Joseph večji od Gospoda? (gl. NaZ 122:7–8)

Bog nam je dal več kot dovolj pomoči, da nam prežene strah in nas opogumlja pri vsem, s čimer se v življenju soočamo. Če ga prosimo za pomoč, nas lahko povzdigne v tisto večno življenje, ki ga iščemo.

PREDLOGI ZA POUČEVANJE SPOROČILA

Jezus Kristus, véliki Učitelj, je pogosto zastavil vprašanja, da bi ljudi spodbudil k razmišljanju in udejanjanju načel, ki jih je učil. [...] Njegova vprašanja so spodbujala razmišljanje, poglobljanje in predanost (*Teaching, No Greater Call* 1999, str. 68). Premislite, da bi zastavili nekaj vprašanj, s katerimi bi posameznikom pomagali razumeti in udejanjati resnice, ki jih to sporočilo uči. Na primer, vprašate lahko: »Kakšno pomoč vam je Bog dal, ki vam prežene strah in vas opogumlja?« ali »Kako vam je Bog pri premagovanju strahu pomagal?« Brate in sestre spodbudite, naj premislijo, preden odgovorijo.

MLADI

Nihče ni popoln

Shaunna Skoubye

Vedno sem si želela biti kakor Nefi: povsem poslušna, neizmerno zvesta in zelo duhovna. V mojih očeh je bil Nefi najvišji zgled dobrote. Malo stvari me je privlačilo bolj kot misel, da bi postala kakor on – oziroma da bi sčasoma pridobila vsaj delček njegove odličnosti.

Nekega dne sem imela manjšo krizo, ki so jo povzročili občutki nezadostnosti. Imela sem velika pričakovanja in zelo veliko ciljev. Vendar se mi je zdelo, da ne pridem nikamor. V solzah obupa sem to, kar sem doživljala, zaupala očetu. Takoj je vstal, stopil do knjižne omare in iz nje potegnil enega svojih izvodov Mormonove knjige. Ne da bi kaj rekel, je začel brati sedemnajsti verz četrtega poglavja Druge Nefijeve knjige.

Ko sem te močne besede poslušala, me je po celem telesu spreletelo: »O kako beden človek sem!« Misli so mi begale. Kako je Nefi, moj junak in zgled, lahko rekel, da je »beden«? Če je bil on »beden«, kaj sem potem jaz?

Znova me je močno spreletelo, ko je oče prebral osemindvajseti verz: »Prebudi se, duša moja! Nič več ne hiraj v grehu!« Zdelo se mi je, kakor da so se temni

oblaki v mojih mislih razblinili in izginili, da sta se razodela toplina in lepota odprtega modrega neba ter svetlo sonce. Nemogoče je opisati, kako mi je ta verz razsvetlil dušo. Le nekaj verzov iz svetih spisov me je tako kot ta navdalo s toliko upanja, navdiha in radosti.

Nefi je v tridesetem verzu rekel prav to, o čemer sem razmišljala, le z nazornejšimi besedami: »Moja duša se bo radostila v tebi, moj Bog in skala moje odrešitve.« Zaradi tega verza sem začutila mir in hvaležnost do Gospodove blage milosti ter ljubezni.

Oče je knjigo zaprl in pojasnil, da se ti verzi imenujejo tudi Nefijev psalm. Potem me je nežno poučil, da so celo najboljši ljudje na Zemlji nepopolni in da morajo svojo nepopolnost priznati, sicer bi bili ponosni in ne bi bili več veliki.

Razumela sem. To ni pomenilo, da zgolj zaradi svojih šibkosti nisem zmožna postati kakor Nefi. Ko sem svoje šibkosti prepoznala, sem bila bližje Nefijevim lastnostim. Nefi je bil velik, ker je bil poleg tega, da je bil poslušen in zvest, ponižen in svoje napake pripravljen priznati.

Od takrat sem se teh Nefijevih besed vselej spominjala. Vsakič, ko sem jih prebrala, so me enako prevzele in navdihovale, kakor prvič. Ti verzi so mi govorili, da sem Božja hči, zmožna več, kot si sploh lahko predstavljam. Vem, da bom, če bom zvesto vztrajala, prejela neizmerne blagoslove.

OTROCI

Darovi, ki nas opogumljajo

Predsednik Eyring nam govori o nekaj darovih, ki nas opogumljajo. Preberite vsakega od naslednjih odlomkov in poleg vpišite ime daru. Z družino se pogovarjajte, kako vas lahko omenjeni dar opogumlja.

1. Apd 22:16 _____
2. 2 Ne 4:15 _____
3. NaZ 59:8–9 _____
4. 2 Ne 32:5; Jn 14:26–27 _____
5. 1 Tes 5:17 _____

© 2009 Intellectual Reserve, Inc. Vse pravice pridržane. Natisnjeno v ZDA. V angleščini odobreno: 6/09. Prevod odobren: 6/09. Prevod sporočila *First Presidency Message, March 2010*. Slovenian 09363 177

Vero v Boga Očeta in Jezusa Kristusa okrepimo s samostojnim preučevanjem svetih spisov

Poučujte odlomke iz svetih spisov in izjave, ki bodo sestre, ki jih obiskujete, blagoslovili.

Pričujte o nauku. Sestre, ki jih učite, prosite, naj povedo, kaj so občutile in se naučile.

»Kmalu po poroki so me povabili na kosilo vseh oddelčnih sester Društva za pomoč, ki so bodisi prebrale Mormonovo knjigo bodisi kratko knjigo o zgodovini Cerkev. Svetih spisov nisem brala redno, zato sem se prijavila, da se bom kosila udeležila in prebrala kratko knjigo, ker je bilo to lažje in hitreje. Med kosilom sem močno čutila, da bi kljub temu, da je bila zgodovinska knjiga dobra, morala prebrati Mormonovo knjigo. Sveti Duh me je spodbujal, naj spremenim svoje navade branja svetih spisov. Prav tistega dne sem začela brati Mormonovo knjigo in to počnem še danes. [...] Ker sem svete spise začela brati redno, sem bolje spoznala nebeškega Očeta, njegovega Sina Jezusa Kristusa in kaj moram narediti, da jima bom podobna. [...]

[...] Vsaka ženska je lahko doma učiteljica evangelijskega nauka in

vsaka sestra v Cerкви kot voditeljica in učiteljica potrebuje evangelijsko znanje. Če še niste razvile navade vsakodnevnega branja svetih spisov, pričnite sedaj in s preučevanjem nadaljujte, da boste pripravljene na svoje obveznosti v tem življenju in v večnostih.«¹

Julie B. Beck, generalna predsednica Društva za pomoč.

»S preučevanjem svetih spisov bomo utrdile svoje pričevanje ter pričevanje družinskih članov. Danes naši otroci odraščajo sredi glasov, ki jim prigovarjajo, naj opustijo to, kar je prav, in naj se raje podajo za posvetnimi užitki. Če nimajo trdnega temelja v evangeliju Jezusa Kristusa, pričevanja o resnici in odločnosti, da bodo živeli pravično, bodo za takšne vplive dojemljivi. Naša odgovornost je, da jih okrepimo in varujemo.«²

predsednik Thomas S. Monson.

»Želimo, da bi bile naše sestre poznavalke svetih spisov. [...] Božje večne resnice morate poznati zavoljo svoje blaginje in zato, da boste poučevale svoje otroke in vse druge, na katere vplivate.«³

»Želimo, da so naši domovi

PREDLOGI ZA OBISKUJOČI UČITELJICI

Med poučevanjem odgovorite na vprašanja in o vtisih govorite s pomočjo svetih spisov. Pričujte, kako ste si zaradi preučevanja svetih spisov okrepili vero. Sestro, ki jo učite, prosite, naj vam pove, kako je zaradi preučevanja svetih spisov okrepila svoj dom in družino.

OSEBNA PRIPRAVLJENOST

Jn 5:39

2 Tim 3:14–17

2 Ne 9:50–51; 31:20; 32:3–5

NaZ 138:1–11

blagoslovljeni s sestrami, ki poznajo svete spise – naj ste samske ali poročene, mlade ali stare, vdove ali živite pri družini. [...] Postanite poznavalke svetih spisov – ne zato, da bi druge poniževale, ampak da bi jih povzdigovale!«⁴

predsednik Spencer W. Kimball (1895–1985).

OPOMBE

1. Julie B. Beck, My Soul Delighteth in the Scriptures, *Liahona*, maj 2004, str. 107–109.
2. Thomas S. Monson, Three Goals to Guide You, *Liahona*, nov. 2007, str. 118.
3. Spencer W. Kimball, Privileges and Responsibilities of Sisters, *Ensign*, nov. 1978, str. 102.
4. Spencer W. Kimball, The Role of Righteous Women, *Ensign*, nov. 1979, str. 102.

© 2009 Intellectual Reserve, Inc. Vse pravice pridržane. Natisnjeno v ZDA. V angleščini odobreno: 9/08. Prevod odobren: 6/09. Prevod sporočila *Vsiting Teaching Message, March 2010*. Slovenian 09363 177